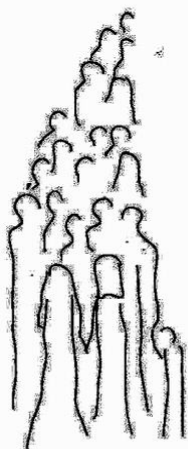

СИМВОЛ НА ВЯРАТА

БЮЛЕТИН НА ЦЕНТЪРА ЗА РЕЛИГИОЗНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ И КОНСУЛТАЦИИ "СВВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ" ПРИ СТОЛИЧЕН ХРАМ "СВВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ"
Брой 4, 8 април 2007 година

В настоящия брой ви предлагаме православен поглед към „феномена“ НЛО. Това ни се струва наложително, тъй като е на ход поредната акция за засилване на интереса спрямо това смущаващо явление. Той е породен от дългоочакваното публикуване на нови данни на френската правителствена организация (SEPRACNES), занимаваща се вече няколко десетилетия с изследване на НЛО и тяхното въздействие върху човека и околната среда. За тези, които не са запознати с този „феномен“, обясняваме: НЛО = Неидентифицирани летящи обекти – приетото от науката и придобило гражданственост название на странните и трудно обясними посредством тесния научен анализ явления като: огнените кълба, светлините с необичайни цветове и пулсации, „летящите чинии“ и другите „космически кораби“, управлявани от същества, които нерядко влизат в контакт с хората, представяйки се за пришълци от други планети и галактики.

ЗА ДЕМОНИЧНАТА ПРИРОДА НА „ФЕНОМЕНА“ НЛО

Много са пътищата, отдалечаващи човека от Бога. Много са днес начините, чрез които богоборческите сили на тъмнината се опитват да отклоняват човечеството от пътя на Кръста Христов – път труден, но славен, тъй като води вярващите към вечен живот и вечно спасение. Защото Господ казва: „Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен..." (Марк 16:16).

Внимателният анализ на всеобщия процес на отстъпление от Христовата вяра показва, че то има най-малко две главни измерения: все по-силната секуларизация на живота, от една страна, и, от друга, целенасочената атака срещу духовните истини, пазени и в пъл-

нота изживявани от хората в лоното на светата Православна църква. От края на Втората световна война до днес тази атака умело се осъществява

по още един, и при това, съвсем нов начин: чрез зачестилите появи на НЛО, чрез по-точното или по-неточното им обяснение, както и чрез оформянето на НЛО-култове, действащи и в момента. В рамките, обусловени от формата на настоящото изследване, ще се опитам да разгледам основните аспекти на „феномена“ НЛО и неговото влияние върху човешкото съзнание, подлагайки ги на богословски анализ, каквото явлението, без съмнение, изисква. „В търсене обяснение за феномена, станал твърде забележим, за

да бъде пренебрегван повече, НЛО изследователите се доближават до съвременните психолози в техния стремеж да формулират една “единна теория на полето”, която да обхване психическите и физическите феномени. В тези си опити обаче учените напълно споделят подхода на съвременния “просветен” човек, надявайки се научните наблюдения да дадат отговори в една духовна сфера”, към която може да се подходи успешно само ако се съчетаят обективността на фактологическия разбор и проникновеността на православната вяра [вж. подробното изследване върху НЛО на Йеромонах Серафим Роуз *Православието и религията на бъдещето* Б.м., 1997, с. 168].

Умело подготвяне на съзнанието

Вече бе споменато, че фокусирането на общественото внимание върху “феномена” НЛО закономерно се засилва след края на Втората световна война. Духът на научната фантастика отдавна е подготвил човешкото съзнание за лесно възприемане на такива идеи като идеята за безличната сила, управляваща света, идеята за могъщия човек – покорител на вселената, или идеята за съществуването на “извънземни” същества, високоразвити и с пряко отношение към “еволюцията” на човечеството. Тези основни елементи се разработват в различни вариации и в комбинация с други нехристиянски и антихристиянски идеи от такива световноизвестни фантасти като пионерите от началото на 19 век Едгар Алън По и Мери У. Шели, както и от класиците в жанра Жул Верн и Хърбърт Уелс, творили на границата между 19 и 20 век. “Визиите” им за бъдещето силно повлияват върху идеите на по-късните фантасти като Рей Бредбъри, Айзък Азимов, Станислав Лем, Андрей и Борис Стругацки и мн. др. Известността на тези творци и на творбите им очевидно показва, че е възникнал един модерен мит, който по нов и откровено противохристиянски начин засяга вечните въпроси за произхода на човека, за човешкия потенциал, за бъдещата съдба на планетата Земя и на човечеството като цяло. “И макар на пръв поглед научната фантастика да е научна и нерелигиозна, в действителност тя е воде-щият пропагандатор (в секуларна форма) на “новото религиозно съзнание”, което завладява

отстъпилото от християнството човечество” [Йером. С. Роуз. *Пос. съч.*, с. 132].

Втората половина на 20 век е време, в което научният и технологически напредък осъществява

гигантски скокове. Той сякаш се опитва да измести присъщата на човешкия дух религиозност като я подмени с псевдорелигиозните очаквания на съвременното постмодерно общество. Общество, което на запад преживява небивала криза на доверие към римо-католическата църква и протестантските общности, а на изток е принудено от атеистическо-комунистическите режими да се откаже от благодатния духовен живот на светото Православие. Междувременно човекът вече е полетял в космоса, който постепенно се превръща в “алтернатива” на изгубения библейски рай, а покоряването на космическото пространство се налага в човешкото съзнание като деформиращ заместител на християнския стремеж към наследяване на вечното Божие царство.

Идеята за съществуването на “извънземни” свръхнапреднали цивилизации е от ключово значение за успешното функциониране на най-модерния мит в историята на човечеството. Защото тя задоволява, макар и в изопачен вид, религиозната потребност на човека да вярва в по-Висшето, в Бога, да се стреми към богоуподобяване (срв. Бит. 1:26) и да очаква божествена помощ и спасение (вж. Пс. 90:14-16). Новите времена ни правят свидетели на това как “извънземните” узурпират в човешкото съзнание престола на Твореца, превръщат се в модел за подражание (с впечатляващите умения и сили, които притежават), представят се като “спасители” на човешката цивилизация, загубила вяра в истинския си Създател и в духовно-нравствените измерения на спасението (срв. Мат. 5:3-12).

Всичко това обяснява появата на НЛО-

религиозните култове. Някои от тях ще разгледам по-нататък като потвърждение на тезата ми, че ”феноменът” НЛО далеч надхвърля сферата на труднообяснимите физически явления, че той не

свят през 1954, 1965, 1967, 1972, 1973 [J. Vallee. *Пос. съч.*, сс. 65-71]. През следващите десетилетия явленията на НЛО продължават по целия свят, в това число и в България. Паралелно с тях,

особено след 1985 г., когато комунистическите режими започват да се разпадат, се увеличава броят на хората, претендиращи, че имат ”контактьорски”, екстрасенски или биоенерголежителски способности, които те дължат (в повечето случаи) на ”извънземни учители”, НЛО-духове ”покриватели” или полтъргаист [невидимо същество от ”друга планета”, влизащо в

може да бъде изяснен само със средствата на точните науки, и че всъщност носи големи изкушения и духовни опасности за съвременните хора, в това число и за православните християни.

Теории за характера на ”феномена” НЛО

И така, ”научната фантастика даде образите, ”еволюцията” продуцира философията, а технологията на ”космическата ера” осигури правдоподобността” на възможността за действителни срещи с ”нечовешки” интелект [Йером. С. Роуз. *Пос. съч.*, с. 149]. Добре подготвени, тези срещи не закъсняват. В действителността им вече малцина се съмняват. Важна е, обаче, интерпретацията им, тъй като тя определя отношението ни към тези явления, както и тяхното въздействие върху нашето съзнание.

В своето основно изследване върху НЛО [Jacques Vallee. *UFOs in Space: Anatomy of a Phenomenon*. N. Y., 1977] д-р Жак Вале, френски учен, известен като голям специалист в областта на астрофизиката и кибернетиката, и дълги години живял и работил в САЩ, откроява няколко вълни от ”въздушни нашествия”: по време на Втората световна война много пилоти ”докладвали за странни светлини, които изглеждали управляеми от разумни същества” [с. 47]. През 1946 г. подобни случаи били регистрирани в Швеция и цяла Скандинавия [J. Vallee. *Пос. съч.*, сс. 47-53]. През юни 1947 г. за пръв път било официално оповестено за наблюдавани ”летящи чинии” (девет на брой), появили се във въздуха над щата Вашингтон [J. Vallee. *Пос. съч.*, сс. 54-57]. През 1952 г. била регистрирана първата истинска международна вълна от появи на НЛО в САЩ, Франция, Северна Африка, последвана от още по-чести появи в цял

контакт с избран ”контактьор” и предаващо му определена информация, или просто предизвикващо нелепи ефекти като: движение на неподвижни предмети, почуквания, странни шумове, изгасване или светване на електричеството и мн. др. Полтъргаист често отговаря на въпроси по предварително уговорена система за ”да” и ”не”. Такъв ”феномен” се появи у нас през 1990 г. в Пловдив, където малката Диди се бе сприятелрила (???) с полтъргаист. Случаят придоби национална известност чрез обширните публикации в пресата. Ясновидката Ванга описва полтъргаиста Кики като същество с умни човешки очи, но с птича глава. Кики й разкрил, че отговорът на загадката му ”трябва да се търси в Древен Египет”, т. е. когато хората са се покланяли на демоните във формата на езически идоли]. Изобилието на подобни примери сочи, че самооценката на модерния човек е далеч от реалното му положение в духовен план. Защото той се възприема като ”просветен”, научно информиран, ”имунизиран” за суеверията на отминалите времена, а същевременно посяга именно към тях, неспособен да ги разпознае зад новата им маска. Какво друго, ако не духовна заблуда, представлява нездравият интерес към НЛО с техните парафизични и окултни прояви? И нима ”контактьорството” не е видоизменена форма на спиритизма и гадателството от предходните векове? За жалост, съвременните хора са дори по-уязвими за духовни атаки в сравнение със своите предшественици, тъй като – за разлика от тях – днешните мъже и жени все по-рядко се обръщат към Бога и малцина са тези, които участват пълноценно в спасителния духовен живот на Православната църква.

Подобно объркване е налице у всички, които през последните 60 години са се опитвали или продължават да се опитват да обяснят “феномена” НЛО посредством любителски хипотези или строго научни теории, оставяйки извън обсега на своето внимание хилядолетния православен опит в различаването на духовете. Така можем да си обясним факта, че някои изследователи напълно отричат съществуването на НЛО, игнорират многобройните последиствия от контакти с “извънземни” и свеждат необяснимото до “погрешно възприемане на естествени обекти, аеростати, самолети (...), мошеничества” и други подобни.

По-сериозно отношение проявили учените, които не си затваряли очите за шокиращата масовост на странните въздушни явления и ги възприемали като продукт на високоразвита човешка технология с предполагаем американски или руски произход [Тази позиция отразява засиленото се след края на Втората световна война противопоставяне между САЩ и СССР, положило началото на т. нар. Студена война].

Междувременно правителствата на САЩ и СССР провеждат мащабни изследвания (съответно в периодите: 1951-1969 г. и 1965-1967 г., които, макар и по различни причини, завършват по сходен начин. Американският “Проект Синя книга” признава наличието на твърде много безспорни и необясними елементи във “феномена” НЛО, но въпреки това проучванията завършват с извода, че явлението не е нито толкова сериозно, нито опасно за гражданите, че да му се обръща повече внимание. По същото време в СССР официално се признава, че в продължение на 20 години радарите засичат НЛО, но през 1968 г. без обяснения съветската военно-политическа цензура забранява да се говори по проблема. Тези действия на официалните власти пораждаат съмнения в обществото, че важни данни се прикриват в ущърб на обикновенните граждани.

Множество обществени организации и отделни лица се захващат с търсенето на истината за

“феномена” НЛО, което се превръща за тях в смисъл на съществуването им. Такъв изследовател-любител е швейцарецът Ерих фон Деникен. Неговите объркани и “революционни” хипотези са съставени от безусловната му вяра в съществуването на “извънземни” [вж. Ерих фон Деникен. Завръщане към звездите. С., 1993, с. 11],

от убеждението му, че те са “кодирали” посредством изкуствена мутация “еволюционния скок” на човечеството от животински стадий на съществуване към ниво homo sapiens [нос. съч., с. 22, 68]. Нещо повече, най-великите прояви на човешкия дух – религиозността и религиозното творчество – Деникен обяснява с намесата на свръхразвити цивилизации от други планети. Според него НЛО-пришълци са построили повечето монументални религиозни паметници по света. “Извънземни” са “главните действащи лица” в свещените книги на различните народи, включително и в св. Библия [нос. съч., с. 174-193]. Прави впечатление, че колкото по-горещо Деникен защитава своите схващания, толкова повече се засилва антибиблейският характер на неговите псевдонаучни построения. Той откровено изопачава свещения текст на св. Библия без да се съобразява с религиозно-нравствената му подплътеност или със светоотческата тълкувателна традиция. За да разгърне своите твърдения, Деникен логично започва с подмяна на най-важната библейска истина, която гласи, че Бог е един (срв. Изх. 6:7; Ис. 2:17-18) и че Бог е любов (1 Йоан 4:8). Вместо това, изследователят говори за много “богове” или “извънземни”: “Дали тези жадувани и обожавани през всички времена “богове” не са ни оставили технически указания, които биха могли да ни дадат възможност да се срещнем с тях във Вселената?” [нос. съч., с. с. 196]. И още: “Че Те обещаха на

хората възможността да се върнат на звездите, знае и Моисей” [пос. съч., с. с. 197]. За да подкрепи идеите си, Деникен изневерява на присъщия на Свещеното Писание монотеистичен дух като си позволява да идентифицира единия Бог с езическите “богове” (т. е. с демоните) и НЛО. Това, без съмнение, е опит да бъде размигната границата

акцентират върху това, че най-шокиращите съобщения за близки срещи с НЛО [т. нар. “близки срещи от третия вид”, по време на които се осъществява пряк контакт между “пришълците” и хората се дават от хора, на които може да се има доверие и чиито свидетелства отразяват силното психологическо въздействие, което контактите с

“извънземни”

са оказали върху тяхното съзнание]. Така, “психологическата теория” най-плътнo се доближава до същността на явлениято, което в пълнота може да бъде разбрано единствено с помощта на православно християнско учение за падналите

между монотеизма и политеизма, между действителното и привидното, между истината и лъжата.

За голямо съжаление днес съществуват хора, които отиват още по-далеч, създавайки и поддържайки религиозни общества, които почитат “космическите същества” и доброволно им служат като на богове. Такива НЛО-култове са *Обществото Етериус* и *Раелианството*. Членовете, по примера на основателите на движенията, твърдят, че имат духовни връзки с “Висшите космически сили, извисените Духовни същества” [Richard Lawrence. *The Theology of Aetherius*. London. 1987, с. 18], които предават спасителни (?) послания на човечеството, за да предотвратят грозящата го опасност от физическо изстребление. Последователите на такива култове, съзнателно или несъзнателно, служат като медиуми (посредници) на силите, които се представят за “спасители” на човешкия род.

Последните примери показват, че в края на 20 век все по-решително си прокарва път тезата, че НЛО са по-скоро духовно, отколкото материално явление. В тази посока работят много учени, които, чрез метода на елиминирането на възможните обяснения, стигат до извода, че проучванията следва да се пренесат в областта на психологията и че търсенето на “веществено доказателство” е грешен подход [вж. повече в: J. A. Hynek. *The UFO Experience: A Scientific Inquiry*. NY. 1977, сс. 10-26]. Поддържащите “психологическата теория”

духове.

Православното християнско разбиране за “феномена” НЛО

“Физическият свят е морално неутрален и може да бъде изследван и познаван сравнително добре от обективния наблюдател. Невидимият духовен свят обаче е населен със същества, както добри, така и зли, и “обективният” наблюдател не е в състояние да отличи едните от другите, ако не приеме откровението за тях, което невидимият Бог е дал на човека. Според това откровение демоните “стават причина за всички злини – за себе си и за другите”, “след като са отпаднали от постоянството на ангелите” [Св. Дионисий Ареопагит. За божествените имена, IV, 18. С., 1996, с. 68], от присъщия им стремеж към Бога и към изпълнение на Неговата воля. Затова православната църква ги нарича “паднали ангели”, т. е. сътворени от Бога безплътни сили, добри по природа, но станали зли по своя воля. За тях св. апостол Иуда казва, че не са опазили своето началство, а са напуснали жилището си (срв. Иуда 1:6), сиреч “сами са отпаднали от Благото, дарено им изцяло” [Св. Дионисий Ареопагит. *Пос. съч.*, IV, 23], както и от служението на това Благо, на Бога. Св. апостол Павел в един-единствен израз изчерпва основните характеристики на демоните, наричайки ги “поднебесните духове на злобата” (Еф. 6:12). Другояче казано, по Божие допущение те запазили духовната си природа и след опълчването си срещу

Твореца на всичко видимо и невидимо. Но, прогонени от вечното Божие царство, били “хванати в материята” [Св. Дионисий Ареопагит. *Пос. съч.*, IV, 18], т. е. започнали да обитават /по невидим начин/ поднебесното пространство – въздуха. Злобата на демоните се изразява в това, че те използват всичките си необикновени умения, за да увличат и хората към самоотлъчване от свършените Божии блага. Те постигат това, тъй като “имат силата да се изменят и преобразят, както им подсказва въображението” [Св. Йоан Дамаскин. Точно изложение на православната вяра, II, 4 (За дявола и демоните). С., 1996, с. 83]. Лукавостта на демоните им помага да се преобразяват по най-адекватния начин в зависимост от епохата и от хората, станали обект на дяволските им козни.

С помощта на Священото Писание съвсем ясно могат да бъдат разграничени падналите от светлите ангели. Св. апостол Павел нарича първите “поднебесни”, а Господ Иисус Христос назовава вторите “небесни” (Мат. 24:36) - т. е. обитавщи вечното, небесно Божие царство (срв. Мат. 4:17; 2 Тим. 4:18), бидейки причастни на всички Божии благословения. Православната духовна традиция ни дава мъдри указания за това как да различаваме духовете и да не се поддаваме на демонската изобретателност и нейното душегубително влияние, но да се стремим към общение с ангелите си хранители и да търсим “царството на Бога и Неговата правда” (Мат. 6:33). Като основен критерий в това отношение православната църква винаги е изтъквала обстоятелството, че демоните се страхуват от името на Иисус Христос и бягат от кръстния знак. Освен това, когато някому се яви светъл ангел, този някой се изпълва с чувство на мир, спокойствие и радост, дори то да е примесено с удивление и страхопочитание; докато явяването на демон неизменно предизвиква в човешката душа объркване, силно безпокойство, тревога, паника, страх, загуба на паметта за определен период от време, полудяване, отчаяние или дори мисли за самоубийство. Нередки са случаите, в които демоните нараняват и физически, за което ще дам примери по-нататък.

Както вече споменах, много изследователи на “феномена” НЛО се доближават до истината за неговата природа, макар и да не съумяват да я обяснят докрай. Д-р Хайник и д-р Вале развиват хипотезата за “произхождащи от земята чуждоземци”, които преди всичко са “зли духове” и идват от “взаимно проникващи се вселени” точно тук на Земята. Тези същества могат да се явяват като “полтъргаисти”, причинявайки физически ефекти, докато самите те остават невидими. Джон Кийл, който започва да проучва НЛО като скептик, и в същото време си остава агностик по отношение

на религията, пише: “Истинската история на НЛО... е история за призраци и фантоми, за странни умствени разстройства; за невидимия свят, който ни заобикаля и понякога ни поглъща... Това е свят на измами..., в който самата реалност е изопачена от странни сили. Явно тези сили могат да манипулират пространството, времето и физическата материя така, че нямаме почти никаква възможност да ги разберем... По всичко личи, че проявленията на НЛО в по-голяма или по-малка степен представляват разновидности на известния от векове демонологичен феномен” [John A. Keel. *UFOs: Operation Trojan Horse*. G. P. Putnam's Sons. New York, 1970, p. 46, 299]. Във въведението към библиографията по въпроса за НЛО, съставена от Конгресната библиотека на САЩ, се отбелязва, че “много от съобщенията за НЛО... се отнасят до случаи, които удивително наподобяват демоничните обсебвания и психичните феномени, отдавна познати на богослови и парапсихолози” [Lynn G. Catoe. *UFOs and Related Subjects: An Annotated Bibliography*. U. S. Government Printing Office. Washington, D. C., 1969].

Самият външен вид на “космическите” същества, наблюдавани от много очевидци, има демонични характеристики. “Извънземните” са дребни, средни или много високи на ръст, обикновено с несъразмерно големи глави с нечовешки черти. Без очи са или с твърде раздалечени очи – често без клепачи и зеници. Или имат или нямат носове, понякога са описвани с остри уши и с цепнатини вместо уста, без вратове и с дълги тънки крайници. В един случай от 21 август 1955 г. в градчето Кели, щата Кентъки (САЩ), един от нещастните домакини на неканените “гости” стрелял по малко човече с ръце, подобни на клещи. Неговите “спътници” излъчвали червена светлина и били навсякъде: в градината, по клоните на дърветата, върху покрива на къщата. Били недосегаеми за куршумите и вдъхвали ужас [Йером. С. Роуз. *Пос. съч.*, сс. 151-155]. Според други описания, “извънземните” са или като “бронирани с никел”, или са без облекло, или носят бели гащеризони. На 3 декември 1967 г. край Ашланд, щата Небраска (САЩ), полицейският проследил обект с трепкащи светлини, а по-късно бил взет на “кораба” на същества, върху чиито гащеризони изпъквала емблема с крилата змия [вж. повече в: J. Vallee. *The Invisible College*. NY, 1975, сс. 57-59]. Крещяща е разликата между външния вид на описаните създания и този на Божиите ангели, през всички времена напътствали и подпомагали човешкия род по пътя на спасението. Св. Библия обрисова последните като сияйни, красиви, облечени в бели или бляскави дрехи /срв. Лука 24:4; Йоан 20:12; Откр. 19:14/. Св. ап. и евангелист Йоан Богослов свидетелства, че видял “силен ангел да слиза от небето, обгърнат от облак,

над главата му дъга, и лицето му като слънце, а нозете му като огнени стълбове” (Откр. 10:1). Православната иконография също отразява благородството, величествената мощ и светостта на небесните воинства, служещи вярно на Бога. За разлика от тях, демоните, надянали съвременната технообразна маска на НЛО-“пришълци”, всяват отвращение и страх у тези, на които се явяват.

Влиянието и действията на НЛО говорят не по-малко красноречиво за истинското им лице и намерения. “Извънземните” умеят да се материализират и дематериализират по същия начин, по който демони са измъчвали и плашили с внезапните си появи и изчезвания св. Петка Българска, докато преподобната се подвизавала в Йорданската пустиня. Срещите с НЛО

предизвикват поразителен физически и психологически ефект. Сред ефектите са: белези по земята; обгаряне или повреда на растения и дървета; намеса в електрическите вериги, от което следват радиосмущения и спиране на автомобилни двигатели; дискомфорт в животните, изразяващ се в странно поведение; въздействие върху хората, като временна парализа или вцепеняване, чувство за горещина, гадене или друго неразположение, временна безтегловност (понякога причиняваща левитация), внезапни излекувания на болни места и травми, ... странни белези по тялото. Временната или селективната амнезия е често срещано явление при преживелите “отвличане” от НЛО. “Почти всички доказателства по тези случаи (ако изключим “контактърите”) са получени чрез регресивна хипноза. Преживяното се оказва толкова травмиращо за свидетелите, че съзнанието им отказва да го запомни” [Йеромонах Серафим Роуз. *Пос. съч.*, с. 154]. Главоболие, бучене в ушите, озоваване на далечно разстояние от мястото на първата среща – ето още ефекти от сблъскването

с “феномена” НЛО, които тягостно напомнят за някои епизоди от живота на християнски отшелници като св. Антоний Велики, св. Йоан Рилски Чудотворец и тяхната борба с демоните. Ето какво разказва едно от житията на българския светец:

“Неговият първоначален враг узна, че молитвата му е била приета пред Бога, разгневи се, взе много други със себе си, състави дружина и дойдоха на мястото, гдето седеше на скалата светият отец Иван, молейки се на Бога. Те пристигнаха внезапно с голям ужас, като смятаха да го уплашат, желайки да избяга светецът от това място. Но не можаха да му сторят нищо, защото Ангел господен го пазеше и го подкрепяше. И почна дяволът да бяга, а светият отец Иван стоеше на скалата, като се молеше на Бога дни и нощи и не преставаше да пролива сълзи. Дя-

волите, като видяха, го хвърлиха долу от тази скала, а височината на тази скала беше четиридесет сажена. Но той не желаше да премине по друг път – защото на това свето място имаше малка пътека. Но през където го хвърляха, през същата пътека се изкачваше” [Месец октомври, 19. Житие за живота на преподобния отец наш Йоана, Рилския пустинножител, и за пренасянето на неговите свети мощи, IV. (Цит. по: Заветът на св. Иван Рилски. Из архивното наследство на Иван Дуйчев. Съст., предг. и ред. В. Велинова. С., 2000, с. 89-90.)].

Понякога в присъствие на НЛО или при облъчване с тяхна светлина се случват “чудни изцеления”. Но “близките контакти” с НЛО могат да предизвикат също така левкемия или радиационни болести. Те често имат трагични последици за човешката психика: деградация на личността, умопомрачение, самоубийство. Тази противоречивост във въздействията на “извънземните” върху човешката личност разкрива тяхната фалшива добронамереност. Св. Никодим Светогорец пише: “Демоните дори и да лекуват

тялото, поради отстъпка го лекуват, за да умъртвят душата“ [Св. Никодим Светогорец. За видовете магия. (Цит. по: Св. Никодим Светогорец и св. Патрик Ирландски против магиите. Б. м., 2001, с. 30.)].

Демоничната природа на “космическите учители” най-неприкрито се проявява във внушенията, които те се опитват да налагат в човешкото съзнание. Д-р Вале много проникателно отбелязва, че “ако пред дадено общество се разиграват няколко внимателно разработени сцени, в които детайлите са адаптирани към неговата култура и към суеверията на съответното време и място, то е възможно голяма част от хората да повярват в съществуването на свръхестествени раси, във възможностите на чудати летателни апарати, в други обитавани светове“ [Jacques Vallee. Passport to Magonia. Chicago, 1969, сс. 150-151]. От многобройните свидетелства на “отвлечени” или на “контактъори” става ясно, че с посланията си “извънземните” се опитват да внушат, че Бог не съществува, че те са създали и усъвършенствали човешкия род, че в техни ръце е неговото бъдеще и че това бъдеще не зависи толкова от религиозните и нравствените ценности, колкото от технологическата и интелектуалната помощ от други галактики. Точно такива са посланията на “космическия учител от Венера”, който през 1954 г. се представил на англичанина Джордж Кинг с името Етериус (“Ефирен”, “Въздушен” = “поднебесен”!). Членовете на Обществото Етериус вярват, че “се включват в отбор от земни същества, действащи заедно с Космични сили, които играят важна роля в Космическия план на този жизненоважен етап от неговото разкриване, предшестваш Новата Ера на Земята” [R. Lawrence. *Пос. съч.*, с. 25]. В учението на раелианците пък се акцентира върху сексуалното “пробуждане” чрез сетивна медитация с цел: свързване с космическите вселени и тяхната енергия. Символ на култа на Раел е шестолъчна звезда с вписана в центъра ѝ свастика. Този знак символизира безкрайността, поради което бил емблема на нашите “космически създатели”. В посланията на НЛО до Джордж Кинг, Клод Ворийон-Раел и много други като тях няма място за Божието име, за Господ Иисус Христос, за светия и животворящ Кръст Господен или за ценности като любов, благочестие, смирение, покаяние... НЛО-посланията целят да поощряват у хората противоположни състояния на духа: гордост, “самодостатъчност” в материално и духовно отношение, безразличие към християнския религиозен живот, свързващ вярващите с техния единствен и истински Създател (вж. Бит. 1 – 2) и

Спасител (вж. Иоан 6:47-48).

С всичките си действия и внушения “извънземните” се стремят да отклоняват духовния взор на човека от личната му съвест и от стремежа му към Бога. Такава винаги е била и целта на демоните. Защото техният господар, дяволът, “си беше открай човекоубиец и не устоя в истината, понеже в него няма истина. Кога говори лъжа, своето говори, защото е лъжец и баща на лъжата” (Иоан 8:44). Чрез необичайните си прояви и лъжливите си “съобщения” НЛО целят приближаването на духовната гибел на човечеството, което и без това твърде много се е отдалечило от спасителната защита на православните църковни тайнства. Затова, може да се заключи, че “ние се сблъскваме не с последователни вълни на посетители от космоса, а пред нас стои система за контрол“ [J. Vallee. The Invisible College, с. 195], контрол върху човешките вярвания. Надявам се, че вече си изяснихме целите на този контрол.

От казаното дотук се налага изводът, че демоните и НЛО са едно и също явление, което настойчиво заплашва и без това разклатеното духовно здраве на човечеството. Изследователите на “феномена” НЛО също стигат до заключението, че той “е идентичен с феномените, наричани “демонични”. Но единствено християните – православните християни, просветени от светоотеческите тълкувания на Св. Писание и двехилядигодишния опит от контактите на светците с невидимите същества, са способни да разберат пълния смисъл на направените изводи“ (Иеромонах Серафим Роуз. *Пос. съч.*, стр. 170). Православните християни като че ли са и най-добре подготвени да се защитят от демонските атаки на последните времена, за които Сам Господ ни предупреждава, че ще се отличават със “страхотии, и големи поличби от небето” (Лука 21:11). Тези личби, обаче, не могат да разклатят вярата и силата ни, защото, както св. апостол Павел ни учи, “всички, които в Христа се кръстихте, в Христа се облякохте” (Гал. 3:27).

Д-р Десислава Панайотова

** Материалът е преработен вариант на статия, публикувана в сп. “Духовна култура”, 2002, 3.*

Адресът на Центъра за религиозни изследвания и консултации „Св. св. Кирил и Методий“ е:

София 1202, ул. “Г. Вашингтон” № 47, ет. 3, Храм „Св. св. Кирил и Методий“ (до Женския пазар), Тел: 02 / 983 14 85, GSM: 0878 44 54 57

E-mail: crsc_st_cyril_st_methodious@abv.bg

Приемно време: вторник, сряда и четвъртък – 14.00 – 16.30 ч.

